

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ikke havde Anledning til at beklage det Svar, jeg gav ham. Jeg gik nemlig ud fra i mit Svar, at Arbejdsraadet netop havde de Spørgsmaal under Overvejelse, som han havde talt om, og ud fra denne Betragtning var det, jeg sagde, at jeg fandt det overflødigt at give Arbejdsraadet noget som helst Paalæg i denne Henseende. Hvis derimod min Forventning skulde vise sig ikke at holde Stik, havde jeg intet mod at henlede Arbejdsraadets Opmærksomhed paa disse Forhandlinger. Naar det ærede Medlem læser i Rigsdagstidenden eller nu hører Gentagelsen af mit Svar, vil han have al mulig Anledning til at føle sig fuldt tilfredsstillet ved dette Svares Indhold.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) spurgte mig om min Stilling til et Lovforslag angaaende tvungen Butikslukning, hvormed formentlig menes Forslaget om 8-Lukningen. Det er ret mærkeligt, som det er gaaet med denne Sag. Under Finanslovens 1ste Behandling udtalte jeg mig derom paa Foranledning af et eller andet æret Medlem og sagde da udtrykkeligt, at jeg havde et Udkast til et saadant Lovforslag færdigt, og at dette Udkast var ude hos forskellige Institutioner og Foreninger, for at jeg fra dem kunde faa Erklæringer. Naar det var kommet tilbage til mig, agtede jeg efter at have overvejet de Erklæringer, jeg saaledes havde modtaget, at fremsætte et Lovforslag for Rigsdagen derom. Men efter at jeg saaledes har udtalt mig her paa Rigsdagen formentlig paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade, have vistnok alle ærede Medlemmer i denne Sal eller de aller fleste faaet en Opfordring fra en Centralorganisation om at stille det Spørgsmaal til mig, om jeg havde i Sinde at lade et saadant Forslag hvile. Denne Henvendelse til ærede Medlemmer maa vistnok være foregaaet paa Grundlag af et eller andet Rygte, der er opstaaet, jeg ved ikke hvorledes. Jeg er meget glad ved den Foranledning, det ærede Medlem giver mig til paa ny at sige, at denne Sag gaar sin rolige Gang. Den er, som jeg alt har oplyst, ude hos forskellige Institutioner, for at jeg kan faa indhentet Erklæringer om Forslaget, og til sin Tid vil Forslaget fremkomme bilagt med Erklæringer fra forskellige Foreninger og Institutioner. Jeg kan ikke tro andet, end at ærede Medlemmer ville blive tilfredse med denne

Fremgangsmaade fra min Side, idet de i Bemærkningerne til Lovforslaget ville faa at se, baade hvorledes de interesserede Handelsforeninger og hvorledes Foreninger, der kunne siges at repræsentere Kunderkredsene her i Landet, se paa dette Spørgsmaal. Jeg har spurgt de forskellige Handelsinstitutioner saavel her i København som i Provinserne, og for at faa at vide, hvorledes Kunderne se derpaa, har jeg rettet Spørgsmaal — eller, for saa vidt disse endnu ikke ere afgaaede, vil jeg rette Spørgsmaal — til Arbejdsgiverforeningerne, til de samvirkende Fagforeninger, til de samvirkende Landboforeninger osv., for at Forslaget, der jo omhandler et ret omstridt Emne, kan fremkomme paa Tingets Bord saa vel belyst fra alle Sider som muligt. Saaledes forholder det sig med denne Sag. Det er mig en Gaade, hvorledes nogen kan have faaet det Indtryk, at Lovforslaget skulde lægges til Side.

Bluhme: Maa jeg bringe den højt ærede Minister en Tak for den fyldige Besvarelse, jeg fik af mit Spørgsmaal. Jeg antager, Svaret vil virke tilfredsstillende rundt om i Landet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Jeg skal fatte mig meget kort i mit Svar til ærede Medlemmer, som have haft Ordet. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) mente, at det var rent ovenud, naar vi talte om en 8-Timers Arbejdsdag paa Søen. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er Bestemmelser, hvorefter Søfolk faa Overarbejdspenge, naar de arbejde, efter at de ere færdige med Vagten, det vil sige i Magsvejr. Altsaa kan denne Sag udmærket godt lade sig realisere. Men det ærede Medlem kom ogsaa i betydelig Modstrid med sig selv, hvad man altid gør, naar man vil det gode, men ikke vil være det bekendt. Det ærede Medlem talte om, at der var mange Arbejdere, som ikke vilde have nogen Forkortelse af Arbejdstiden ved Lov: som fri Mennesker ville de ikke have, at der skulde paabydes dem noget saadant. Jeg kender ikke ret mange Arbejdere, der ere af den Mening, og jeg er dog tilbøjelig til at tro, at jeg kender flere Arbejdere end det ærede Medlem. Men saa sagde det ærede Medlem lige straks efter til den højtærede Minister: Hvad bliver det til med den tvungne Butikslukning? Altsaa, i samme Aandedræt, som han opfordrer Ministeren til at begrænse disse voksne Menneskers